

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פ' פנחס | מליון 31 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של הנחל נובע

ה'למדן' האמיתי

להשנות אלוקות מוכרחים להיות למדן / נקודת היסוד בכל עבודת ה' - רצון / האם יש מה לקנאות בבעלי תשובה?
השלימות של פנחס, למדן וצדיק.

הקב"ה מצפה מאתנו 'רצון' תרצה ותשתוקק לזה, תתפלל על זה באמת ברצון תקיף, ואז הקב"ה מזכהו לכל מה שהוא צריך לזכות.

לפני תקופה העליתי לרכבי יהודי בר אוריין ל'טרמפ', תוך כדי נסיעה התחלנו לדבר על בעלי תשובה ואמרתי שלפעמים נכנס בי כמין קנאה בבעלי תשובה, אותו יהודי לא הבין מה אני מדבר, הסברתי לו שב"ה כולנו גדלנו בבתים חרדים, חונכנו ביישבות הק', אך יש נקודה שאחרי שנים של עבודת ה' כשאתה נפגש עם בעלי תשובה המגיעים מבחוץ וטועמים זה מחדש את אור התורה, החיות שהם מרגישים מהאור שנפרס מול עיניהם, החשק והרצון ללמוד בלי סוף ולקיים כל התורה זה בהחלט מדביק אותך גם בהתחדשות ורצון דקדושה בכל תחומי עבודת ה', ובנקודה זו אני מקנא בהם לפעמים. האברך לא הבין בהתחלה את דברי, היכן זה כתוב שצריך לב, רצון, וחשק? צריך לקיים את השו"ע ולהגות בתורה תמה האברך, למה צריך את כל זה? אך אחרי שליבנו את הנושא ביחד נוכחנו שכל התורה סובבת על זה, אהבת ה' ויראתו, הכול זה הלב, ואין ספור מאמרי חז"ל על ה'רצון' שזה הליבה של כל עבודת האדם בעולמו, וזה השלימות של התורה הק'.

זה היה המעלה של פנחס מבאר רבי נתן (ליקוטי הלכות הודאה ו' אות י') שלימות של צדיק ולמדן, תלמיד חכם עצום מגדולי הדור, אך שלם בתכלית בחלק ה'קדושה', שזה מרמז על הכהונה 'ברית כהונת עולם' וכו' פנחס לא היה מחויב להרוג את זמרי בן סלוא אך ליבו בער ברצונות טובים, ולא סבל דבר של הפך הקדושה על רח"ל והרגו, (ועיין שם עוד מדבריו הנפלאים על כל העניינים והפרטים אצל פנחס הפך קורח שהפריד בין צדיק ללמדן ונבלע חיים שאולה)

ע"י שנזכה לחבר בין למדן לצדיק להגביר כיסופים ורצונות טובים, להתפלל ולכסוף לזכות ל'קדושה' נזכה לשלימות התורה ואז נזכה שהתורה תאיר עינינו ותיישר אורחותינו לטוב לנו כל הימים. אמן.

מי שיש לו 'קדושה' הלב שלו זך נקי וטהור, לב המשתוקק לעבודתו, יש לו כיסופים ורצונות טובים. מה שאין כן מי שפגום ב'קדושה' מאבד את הרצון, וליבו משתוקק לדברים שאינם רצון הבורא רח"ל. אם ידענו תמיד שכדי לזכות לכתרה של תורה צריך לצרף יראת שמים ומידות טובות שזה הבסיס לזכות לתורה הק', חודר רביה"ק עמוק יותר ואומר לנו כדי לזכות באמת לקדושת התורה צריך 'קדושה' וזה מוליד אצל האדם כיסופים ורצונות דקדושה המציירים נכונה את אותיות התורה אצלו.

לעומתו יש אחד שקשה לו,
אין לו את הכישרונות, אך הוא
רוצה, הוא משתוקק לתורה
ולעבודת ה', וממנו יש לקב"ה
נחת רוח, הוא זה שממלא את
חובתו בעולם.

הרצון הוא יסוד מוסד בכל התורה כולה, עיקר המלחמה בזה העולם הוא היכן הלב שלך, יכול להיות אחד שהוא כשרוני ושולט בסוגיות, אך הוא לא חפץ בכלל בעבודת ה' הלב שלו נמצא במקום אחר לגמרי... הכול נראה אצלו נוצץ וזהו אבל זה כלום! לעומתו יש אחד שקשה לו, אין לו את הכישרונות, אך הוא רוצה, הוא משתוקק לתורה ולעבודת ה', וממנו יש לקב"ה נחת רוח, הוא זה שממלא את חובתו בעולם, ב'רצון' שם כל הבחירה של האדם, לא כל אחד נולד עם כישרונות, לכל אחד יש ניסיונות, אך

נבראנו לעסוק בתורה, נקודה. על זה אין עוררין, כולנו גדלנו על כך, חיים על זה ומשתדלים לחנך את דורותינו אחרינו על יסוד זה, התורה היא מרכז החיים וסביבה סובבת כל העולם כולו, ביתר שאת מתבארים הדברים בדבריו העמוקים של רביה"ק בכמה מקומות, הפותחים לנו חרך צר להבין עד היכן הדברים מגיעים, מה פירושו של לימוד התורה ומה גודל מעלתה והכרחיותה, ולהיפך רח"ל החורבן וההפסד של מי שמתעצל לבלות את שנותיו בתורה הק', להגות בה ולקנות קנייני נצח.

קצרה היריעה להביא המראי מקומות הרבים בהם מבאר רביה"ק את ההכרח של כל נפש מישראל בלימוד התורה. ולא רק ללמוד, ללמוד הרבה מאוד ולקנות שלימות לנפשו בכך, ונזכיר רק מקופיא את שיחה ע"ו משיחות הר"ן, שם מפורט מה שכל יהודי צריך להספיק ללמוד בכל יום, מה שהרבי' דורש מאיתנו שנספיק בסדר היום. ובפרפראות לחכמה על תורה כ"א מבאר על דברי רביה"ק שם שהמקבל החכמה אלוקית צריך להיות חכם, מבאר הרב מטשהרין שהכוונה כפי מה שאמר רביה"ק במקום אחר שאי אפשר להיות בעל השגה בלי להיות למדן כפשוטו, למדן בגפ"ת. ונציין גם לתורה מ' תנינא שמבאר שטעם ארץ ישראל אפשר לצייר לכל מי שיש לו טעם שכל 'כגון לומדים שמרגישים מעט טעם השכל בפשט וקושיא כדרך הלומדים'.

בתורה ל"א מבאר רביה"ק את שני המדרגות המוכרחות לכל יהודי המשולבות ומשלימות אחת את חברתה, 'צדיק ולמדן', כל אחד צריך להיות למדן בתורה, אך כדי לזכות לכך צריך לצרף לזה גם את ה'צדיק' שכפי המתבאר שם הכוונה על 'קדושה' וכמו שאי אפשר לזכות ל'קדושה' בלי ה'למדן' שכן לא עם הארץ חסיד, כך 'למדן' בלבד דהיינו שאינו חפץ בקדושה בכלל, אינו כלום, ובוודאי אינו זוכה לקדושת התורה.

ה'קדושה' מולידה כיסופים וגעגועים, שהם הנקודות המציירים את אותיות התורה לטובה,

להתחדש ולהתחזק בכל רגע נתון בעבודת ה' ויראתו, בכל תחום שהוא.

קו 'נכספה' הקו של בני הישיבות! 03.50.111.06

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

”סוד הביטול תורה של תשעה באב”

מהעסק 'בדברים הרעים', ובפשטות האיסור נובע מכיוון שצריך למעט בשמחה, ולכן נאסרה אכילת בשר בתשעת הימים ולימוד תורה בתשעה באב, וזה דבר שצריך ביאור, עם כל 'האבלות' והצער על החורבן, איך מותר בתשעת הימים לת"ח להחליש את עצמו מהלימוד?! ובתשעה באב להפסיק לגמרי מללמוד? ואדרבה... מיום שחרב ביהמ"ק אין לו לקב"ה אלא ד"א של הלכה, והתורה הק' היא חיינו ואורך ימינו ואיך אפשר לפרוש ממנה אפי' יום אחד???

זה באמת מאוד מעניין.. השיב לו אהרל"ה בסקרנות וחיים המשיך, בחז"ל מבואר [שבת קיט:] שכל החורבן הגיע משום שביזו בה ת"ח כמו שכתוב "ויהיו מלעיבים במלאכי הא-לוקים" [דה"ב' לו], ר' נתן בליקוטי הלכות מבאר בארוכה איך מגיעים למצב כזה נורא של זלזול בצדיקים רחמ"ל, ואיך הדרך לתקן זאת היא דווקא ע"י 'דיני האבלות' שהזכרנו מקודם, בוא ונראה את זה יחד...

וזה בחינת בין המצרים שמתאבלין אז על הגלות וחרבן בית המקדש, שנמשך מנפילת ההלכות על ידי שלומדין שלא לשמה להתייחר וכו' עד שנפגם אצלם הלכות כל כך עד שנעשה להם פה לדבר על הצדיקים כנ"ל שמשם כל החרבנות כנ"ל. ועל כן נוהגין שאין אוכלין בשר באלו הימים להורות שנתעלמו מאתנו ההלכות מעצם החרבן שהיה בזמנים ההם, שעל כן אין אוכלין בשר בבחינת עם הארץ לא יאכל בשר, ועל כן אסור ללמוד כלל בתשעה באב רק בדברים הרעים, וצריכין להתאבל מאד על חרבן בית המקדש לישוב לארץ ולהשפיל דעתו באמת, ועל ידי זה זוכה לברר ההלכה בבחינת כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. ועקר השמחה הוא התורה שהם ההלכות ששיגו אז בבחינת פקודי ה' ישרים משמחי לב...

[לה"ל ראשית הגז ה.]

וואו... זה פשוט מדהים, עכשיו אני ממש מבין הכול, עדיף שהלימוד בתשעת הימים ייחלש, ובתשעה באב יפסק לגמרי, כדי שנעצור ונבין שהלימוד שלנו צריך להיות 'טהור וזך' לשם ה', וכך לא נגיע שוב למצב של 'שכחת התורה' ע"י לימוד תורה שלא לשמה, 'זלזול בצדיקים' 'גלות וחורבן', ממש כך... ואם אנחנו נפגוש מי שהוא מזלזל ומדבר סרה בצדיקים, כנראה שמשוה בלימוד שלו צריך 'תיקון'... ואם הוא לא עובד על זה.. לפחות אנחנו ננסה לתקן את עצמנו, וכך בע"ה נקרב את הגאולה ואת בנין ביהמ"ק שיבנה במהרה בימינו...

'קנין הלכה', אהרל"ה ניגש לקדמת הבימה והתיישב לצידו של חיים החברותא שלו במש"ב, הסימנים שהם למדו בשבועות האחרונים עסקו בהלכות 'מי בין המצרים' ועתה הם אחזו כבר בסימן תקנב... אהרל"ה כבר כמעט התחיל לקרוא את סעיף א', אך פתאום הוא נזכר במה שקרה בליל אמש, הוא ידע על השייכות שיש לחיים עם 'ברסלב' ולכן הוא העדיף לשתוק ולא לצער אותו.

היי.. אהרל"ה על מה אתה חושב שם? שאל אותו חיים בסקרנות, תראה אם אתה כבר שואל אני יגיד לך על מה אני חושב, אתמול

עם כל 'האבלות' והצער על החורבן, איך מותר בתשעת הימים לת"ח להחליש את עצמו מהלימוד?! ובתשעה באב להפסיק לגמרי מללמוד?

אחד הבחורים בוועד שלי דיבר בזלזול מחפיר כלפי ר' נחמן מברסלב ותורתו, וזה מאוד צרם לי באוזן, איך יכול להיות ש'שיביע' בחר' שלומד כל היום יכול לזלזל כך 'בשאט נפש' באחד מגדולי הצדיקים בלי שום חשש... זה באמת מאוד מצער... החזיר לו חיים באנחה, אבל מצד שני דווקא כל 'הסוגיות' שאנחנו עוסקים בהם עכשיו מדברים בדיוק על הנושא הזה איך קורים כאלו דברים, לאן זה מוביל, ואיך אפשר לתקן את זה, למה אתה מתכוון? שאל אותו אהרל"ה בפליאה, וחיים השיב, אני מתכוון לכל העניין של 'החורבן' וההלכות שסובבות אותו, כמובן שיש את 'המנהגים' של ימי בין המצרים, אבל הש"ע מתחיל 'מתשעת הימים' בהם יש כל מיני דינים, ואחד מהם הוא שלא לאכול בשר, היו כאלו שרצו להחמיר כבר מלפני זה, ובפוסקים מבואר שלת"ח אסור להחמיר על עצמו כדי שלא יתבטל מת"ח, ובתשעת הימים גם לת"ח אסור לאכול בשר. ובנוסף בתשעה באב אסור ללמוד תורה כלל חוץ

היה זה במוצאי שבת חופשה, עשרות בחורים ירדו מהאוטובוסים יחד עם הפקלא'ך שהם סחבו איתם מהבית, אחרי שהם התרענו והחליפו כוחות בחיק המשפחה, הם עשו את דרכם בחזרה לישיבה כדי להסתופף בכותלי בית המדרש עוד חודש שלם בטרם יצאו 'לבין הזמנים'. מודעות עלונים וקבצים שונים שהיו מפוזרים ברחבי 'הקמפוס', בפנימייה ובבית המדרש, בישרו על אורחים זרים ששהו בישיבה בשבת, מבט חטוף במודעות ובעלונים ובלוגו שעל גבם גילה גם את זהותם של 'האורחים', היו אלו בחורים המשתייכים לחסידות 'ברסלב' שערכו שבת התאחדות בקמפוס של הישיבה והשאירו אחריהם לא מעט עקבות...

🕒

אהרל"ה ומוישי מוועד ג' נכנסו לחדר שם הם פגשו את יוני שעלעל בחוברות שהיו מונחים על השולחן ורטן בכעס, שוב פעם 'הברסלבים' האלו כל היום הם חיים בדמיונות... שיתחילו ללמוד במקום לבלבל את המוח על כל מיני 'בחינות' אורות' וכל מיני דברים משונים... עם כל הכבוד לר' נחמן אני לא מבין מה יוצא מכל 'השטויות' האלו... מוישי ואהרל"ה שתקו, גם הם לא כ"כ הבינו מה כתוב בכל הדברים העמוקים שהיו כתובים בחוברות, אבל מכאן ועד לדבר בצורה הבוטה והמזלזלת שיוני הוציא מפיו, זה כבר היה נשמע להם מוגזם... אני לא מבין למה אתם שותקים?! אתם לא מסכימים עם מה שאמרתי? תראה.. יכול להיות שאתה צודק במידה מסויימת, אבל נראה לי שקצת הגזמת החזיר לו מוישי בעדינות, אהרל"ה המשיך לשתוק, הוא לא הבין מאיפה מגיעה העזות הזו לזלזל ולדבר סרה באחד מצדיקי יסודי עולם, אמנם לא היה לו שום קשר לר' נחמן ולתורתו, וההכרות שלו עם רבנו הייתה רק מכל מיני 'סטיקרים' ו'ספרונים' שהוא קיבל בצמתים, אבל זה היה ברור לו שרבנו היה אחד מגדולי הצדיקים שהאירו את עולם החסידות, ואיך זה יכול להיות שבחור צעיר יבוא ויפתח את הפה בכלל לדבר על כזה צדיק מהדורות הקודמים... אך בכל זאת הוא העדיף לשתוק ולא להיכנס לעימותים מיותרים, יוני 'עשה טובה' בזה שהוא הסכים לקחת את החוברות 'לגניזה' והם המשיכו בהתארגנות לשנת הלילה...

🕒

השעה הייתה שמונה וחצי בבוקר תפילת שחרית הסתיימה זה עתה, חלק מהבחורים גלגלו את התפילין ויצאו לכיוון 'חדר האוכל', וחלק ניכר נשאר ללימוד מש"ב במסגרת

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה

שאלה:

שלום וברכה!

בספרי רבינו הקדוש מבואר רבות שיעקר ההתבודדות היא תפילה ובקשה להשם יתברך ליכות לעבוד אותו בשלימות. רציתי לשאול, איך שייך לבקש על דברים ששייכים לבחירה, וכבר ידוע מאמר חז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

אומר לך בכנות, קשה לי מאוד להשיב על שאלתך זו.

על פניו נדמה ששאלה זו ידועה כחשובה ומדוברת, וממילא מתבקש שפשוט אחפש ואביא מדברי רבותינו ז"ל תירוצים שונים.

מצד אחד ניתן למצוא מקורות לכך שמכל מקום רצונו יתברך שנבקש ממנו על יראת שמים, גם אם אין הדבר מובן בשכלנו.

ידועים דברי הגמרא במסכת עבודה זרה על הפסוק "מי ייתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי", שהיה על ישראל לומר "אתה תתן". וכתב המהרש"א "הגם שאמרו חכמינו וזכרונם לברכה, הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, מכל מקום פשיטא שביד הקב"ה להטות לב בני אדם לטובה דכמה כתובים מורים על זה" (ובפתחה לספר 'השתפכות הנפש' הביא את דברי 'ליקוטי הלכות' שהרחיב בזה).

גם ללא הכרת דברי חז"ל בש"ס ובמדרשים הרבים, הרי כל מי שהתחיל אי פעם ללמוד פוסקים, רואה כבר באורח חיים בסימן א' (בטור ונו"כ) איך כל שלבי התפילה על יראת שמים מובאים למעשה, כפי שמלמד דוד המלך בתהלים.

מצד שני יש מקום להשיב על גוף השאלה מדוע זהו רצונו יתברך, הרי יש בחירה.

יש מרבתינו שתירצו שאין בכך סתירה לבחירה מפני שהתפילה והבקשה היא על ידי בחירתו, ולא גרע מעשייה בבחירה.

יש שהרחיבו במשמעות הגמרא במסכת סוכה דף נ"ב: "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו שנאמר צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקב"ה שעוזר לו אינו יכול לו", וכתב הגר"י בלאזר ב'כוכבי אור' ס' ט': "ואחרי אשר הוא צריך לעזרתו יתברך שמו הוא מוכרח להתפלל אליו ולבקש רחמים מלפניו תמיד, שלא יעזבו ביד יצרו. וכמה תפילות התפלל דוד המלך עליו השלום על עניני הנפש, וכן אנו מתפללים בכל יום ואל תשלט בנו יצר הרע, ואם כי הבחירה הוא ביד האדם. אכן הכל הוא מיסוד הזה, ממה שאמרו חז"ל ואם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול לו".

כל זאת לכאורה.

כי אמנם התשובות אכן אמיתיות וחשובות, אך ישנה בעייתיות גדולה בלהשיב כך בפשטות ללא חידוד התשובה. מפני שהתשובות לגופה של שאלה, עלולות לטשטש את ההכרה המהותית בכך שהכל

דבר בלעדיו יתברך. וזהו וכשאני לעצמי מה אני, כי צריכין שני הבחינות לעשות את שלנו ולסמוך הכל על ה' יתברך, ולבלי לכונוס בחקירת מבוכה זאת. כי זה אי אפשר להשיג, כי עיקר כח הבחירה נמשך רק מזה שאי אפשר להשיג שכל זה כנ"ל. ולעתיד לבוא שאז יכנס המקיף לפנינו ונזכה להשיג שכל זה, אז באמת תתבטל הבחירה. וכו'."

אני ממליץ לך לעיין שם

נבין, הכל בידי שמים. בלי חוצים.

לאחר כל עבודת השם שאנו זוכים לעשות, אנו מהללים ומשבחים על שזיכנו לעבודתו. עלינו לשבח לאדון הכל וכו'. מודים אנחנו לך - על שאנו מודים לך!

הכל בידי שמים ולא בידינו כלל. חוץ מיראת שמים שהיא כן בידינו, קיבלנו כוח בחירה וכל תכלית העולם ותיקונו תלויה במימוש כוח זה, אך חלילה אין הכוונה שיש משהו מבלעדיו יתברך.

וגם אם בשכל האנושי איננו מסוגלים להכיל את שני הדברים יחד, לא נורא, קצת ענווה לא תזיק. אך בוודאי אין כל שאלה על הצורך בתפילה.

אין כאן סתירה ותירוצים.

הכל תלוי בתפילה וברצונו יתברך.

יש לנו בחירה וחובתנו לבחור בטוב.

היה לנו לומר "אתה תיתן".

יה"ר שזוכה לבקש 'תן אתה' וזא נזכה לכל טוב, אמן

אור עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

האדם נבחן בכל רגע ממש

בנסיונות בכל רגע, ואין רגע דומה לחברתה, על פן בכל רגע יכולין לזכות הרבה ולחטוף טוב הרבה ולבדל מרע הרבה המתגבר ומתעורר בכל רגע. פי אנשים פערקם המלחמה היא בכל עת ורגע ממש, ובפרט בענין ההשקפה והנפילות רחמנא לצלן שרוצה להשליך ולהפיל את האדם בכל עת, וצריכין התחזקות הרבה והתעוררות הרבה בכל עת ובכל שעה, ולפעמים בכל רגע.

(עלים לתרופה צ"ב)

מי יתן ויחזק ה' את לבבך שתקבע עצמך על התורה ועל העבודה זו תפלה, פי זה כל האדם, וחוצץ מזה גרוע מהכל. ואין לשון פועלם לזכות בו הכל העולם הפורח ורץ וקט יתר מצל עובר, ואף על פי כן יכולין לחטף בו סגלות וקורות פאלה נעימות פנה נעימות נצח שיכולין לזכות על ידי זה לנעימות בימינו נצח.

וזאת תזכר מה שדברנו בסמוך מפסוק (איוב ז) "לרגעים תבחננו", פי כן הוא האמת שהאדם נבחן

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

פריקט להתענג

המהפכה של טעם וחיות בעמק האינוסופיים של הליקו"מ.

מופלא ומיוחד ביותר הוא ספרו הקדוש של רבינו זי"ע ה'ליקוטי מוהר"ן, ואם בגדולתו עסקינן הרי שרביה"ק כבר הפליג וגילה לנו מרחוק עד היכן הדברים מגיעים, ועל עוצם קדושתו העולה עד אין סוף, והתועלת העצומה הזוכה כל העוסק בהם. ואם בצורת לימודו הייחודית שאינו דומה צורתו וסגנונו ללימוד שבכל ספרי הקודש, הצורה והמבנה של הספה"ק ייחודי ויחיד במינו הוא, בפרט ובעיקר בסדר לימוד העיון שבו, העמקות הנוראה שנפרסת לפני הלומד, עמקות שאינה נמצאת כלל, עמקות הנוקבת עד עמקי השיתין מתוך גאונות נוראה, אך משולבת עם פשטות המעוררת כל אחד לעבודת הבורא. כפי שכל הניגש אל הקודש יכול להעיד, ההרגשה של דברי אלוקים חיים המעוררת ומלבה את הלב להתחדשות בעבודת הבורא, העצות והדרכים המתגלים בין בתרי התורות שמצד אחד עמוקים ויסודיים ביותר, וכל רואה מעיד שהם מחלקי התורה העמוקים ביותר, אך מאידך ניתנים להבנה לכל אחד ואחד

ממש. כשהלימוד עצמו מחדש ומעורר את הלב בצורה שאין לה אח ורע לעבודת הבורא, לאהבת ה' תורתו ומצוותיו, ויראתו ית'. גרסור אדיר שכל המתחבר אליו מתעורר ומתחדש לכל חלקי עבודת ה', התמדת התורה, אהבת התורה, חשק בתפילה, וכך בשאר חלקי עבודת ה'.

ביום רביעי האחרון (פרשת בלק) התקבצו חבורה של בחורים מובחרים מאחת הישיבות הק' העוסקים יחדיו בלימוד התורה הזמנית יחדיו, ויצאו לשדה, ע"י קבר שמואל הנביא, שם בין עצי היער והאוויר הנח והזך המנשב באוויר, שמעו שיעור מיוחד מאחד האברכים על צורת הלימוד הייחודי בספר הק'. ולאחר מכן שוחחו הבחורים והתחזקו יחדיו פרק זמן בגדולת הספר הק' העיסוק בו ודרכי העיון שבו, יחד עם כיבוד קל שהוגש לציבור. הבחורים התחזקו ביותר להתחדש ולהתעלות בעבודת ה' בכלל, ובפרט בלימוד והעסק בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן בעיון ועמקות.

ומכאן תצא הקריאה לכל אחד ואחד, בחור יקר! המוני בחורי הישיבות זוכים כבר להיות מהמתענגים על ה' ללמוד את התורה הזמנית ולטעום את מתיקות התורה הק', כשמתן שכרה מוענק בצדה בסכום נכבד על כל שעת לימוד. ביכולתך לזכות גם אתה! הצטרף עכשיו ללימוד התורה הזמנית בעיון ועמקות, ועולמך תראה בחי"ך! כפשוטו. כשגם פירותיהם בעוה"ז כשעל כל שעת לימוד ניתנת מלגה מכובדת.

התקשר עכשיו קו נכספה 03.50.111.06
'שלושה 5,2 בין השעות 16-13 (מענה אנשי)

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם
של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

כשנתקרב הגאון רבי נחום יצחק פרנק זצ"ל מנקיי הדעת שבירושלים לברסלב בשנים ההם, הביע אביו מורת רוח מהתקרבותו, בצר לו פנה רבי נחום יצחק למרן החזון איש לשאלו אם יש לו בזה פגם בכיבוד אב ללכת בדרכו של רבינו הק' וללמוד ליקוטי מוהר"ן, נענה לו החזון איש בקצרה **'בענייני עבודת ה' אין דין כיבוד אב'...**

רבי נחום יצחק שחשש שאביו לא יאמין לו ביקש מהחזון איש שיעלה את פסקו על הכתב השיב לו החזון איש איך האב שיין גיזאגט, איר קענט לערינען. (כבר אמרתי, אתם יכולים ללמוד) כשהוא מוסיף לו **'גם אני לומד ליקוטי מוהר"ן ואין לך מה לחשוש'...**

ורבי נחמן רזנטל שליט"א מספר ששמע מרבי נחום יצחק שהחזון איש ענה לו בזה הלשון **'איר זאלט זיין א ברעסלבר, איר זאלט לערענען מיט זיי, איר זאלט טאנצן מיט זיי, און דאווינען מיט זיי, און זיי נישט אפלאזן'.** (תהיה ברסלב'ר, תלמד איתם, תרקוד אתם, ותתפלל אתם, ואל תעזוב אותם)

זכויות העצמות של זיכוי הרבים האדיר יעמדו לזכותם של נדיבי הלב שנטלו לעצמם מקח טוב, חלק והשתתפות בהוצאות הגדולות, ה"ה

לתרומת פרנס
פנה עכשיו לטלפון:
0533116547

לתרומת פרנס
פנה עכשיו לטלפון:
0533116547

רבי ישראל נחמן
דורפמן שליט"א
זכות גלינות
לרגל הולדת בתו

רבי חיים צוקר שליט"א
זכות 500 גלינות
לעילוי נשמת זקנו
הרה"ח ר' לוי'צ' בנדר זצ"ל

רבי שמעון נתן
שפירא שליט"א
זכות 500 גלינות
לרגל הולדת בתו

להצלת הקמפיין האדיר
'את שאהבה נפשנו'
לבסיס בטאון 'אבקשה

יהא רעווא משמא שיזכו לזכות רוב נחת וקדושה מכל יוצ"ח בנים ובני בנים ירא"ש עוסקים בתורה ובמצוות בדרכו הסלולה של רבה"ק זי"ע, והזיווגים יעלו יפה בכרם בית ישראל אמן ואמן.

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס'
ע"ש ע"ש איגוד בני הישיבות-נכספה,
לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

☞ יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע ☞
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באמייל a0799400036@gmail.com